

תורת אביגדור

פילזים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: ארי בן-עמי
איורים: יוכבד גדל

פרשת אחרי מות – קדשים

צורת המבט על הזולת

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 072-222-3383

פרשת אחרי מות - קדשים צורת המבט על הזולת

הצליל ברררינגננג של צלצול פעמון החידר נעם לאזני איצי בן העשר כמוזיקה ערבה ביותר. הוא היה מאושר להיות שוב בחידר אחרי תקופה כה ארוכה שנדמתה כנצח בה הוא התאמץ להקשיב לרב שלו שמסר שיעורים בתקשורת טלפונית. עם הילקוט מקפץ על כתפיו והצלחת המעופפת היוקרתית והחדש בידיו, הוא פשוט ררץ לכיוון הכתה שלו, מרוגש כולו לפגוש שוב את החברים ולחזור ללמידה השגרתית והרגילה.

בזמן שהוא רץ במסדרון הוא עצר באחת. מי זה הילד החדש הפוסע הישר לתוך כיתתו? ולמה הוא לובש מכנסיים בצבע בורדו? "אוי איזה חנוני.." חשב איצי לעצמו. "כבר במבט ראשון אפשר לראות שהוא פשוט לא הולך להסתדר בכתה שלנו. מה, באמת באופן מכוון הוא פשוט בחר ללבוש מכנסיים כאלה? זה ממש מוזר.."

איצי ניער את עצמו ממחשבותיו כשהבחין שהרב כבר מתקרב ועל כן פסע במהירות לתוך הכתה והתיישב במקומו.

"ברוך שובכם!" התחיל הרב קפלן. "ובמיוחד הייתי רוצה לקדם בברכה מישהו חדש וחשוב לכיתתנו". כל העיניים הופנו אל הילד החדש כשהרב קפלן אמר, "בואו ונקדים כולנו באמירת שלום ליעקב קהת רסקנה, שעבר לכאן ממנצ'סטר שנמצאת באנגליה הרחוקה!"

"קהת???" חשב איצי. "איזה מן שם זה?"

וכאילו קרא הרב את מחשבותיו, המשיך הרב קפלן: "אני ממש אוהב את הצרוף של השמות שלך, יעקב קהת. קהת היה אחד מבני לוי, ומשפחתו היתה זו שנשאה את ארון השם במדבר - משהו שרק הצדיקים הזכים ביותר זכו לעשות".

"מה????", חשב איצי. "לא רק שההורים העניקו לו כזה שם הוא גם משתמש בו. ברור לי שחבר שלי - הוא לא הולך להיות!"

היה קשה לשבת בוקר שלם ולהקשיב אחרי כל כך הרבה זמן שהיו בבית. איצי בקושי שמע את מה שהרב אמר ולימד כל אותו הבוקר. מיד כשצלצל הפעמון המבשר על ההפסקה הוא רץ החוצה עם הצלחת הירוק המבריק והחדש בכדי לשחק עם החברים שלו. משתדל אפילו לא להעיף מבט לכיוון יעקב קהת.

"וואו!" קרא אל'ה כשתפס את הצלחת מאיצי והעיף אותו לכיוון רובי. "בחיים שלי לא ראיתי כזה צלחת טובה!"

"אני יודע", אמר איצי. "קיבלתי אותו לאפיקומן. זה הגיע עם ספרון שנותן כל מיני טיפים איך ל...". קולו של איצי נעצר באחת כשראה את הילד החדש פוסע לכיוונם. "חברה, אפשר להצטרף?"

"בטח, יעקב קהת!" קרא רובי תוך תפיסת הצלחת, "תפוס!"

איצי המשיך להביט איך הצלחת מתעופף מידי רובי כאשר יעקב קהת ללא מאמץ קופץ לגובה, לאוויר, כשידיו מושטות בכדי לתפוס אותה. איצי נאלם דום.

"וואו!" קראה כל קבוצת הילדים באחת. "איזה תפיסה!"

"תודה" ענה יעקב קהת, בפנותו אל איצי בחיוך. "איצי, נכון? איזה צלחת מעופפת אלופה יש לך. ויש לציין שאתה גם ממש טוב ב"להעיף" אותה!"

נדהם, איצי חייך, מעט שלא מרצון ומלמל תודה. בחשבו: "הילד הזה הינו חברותי וזה תפס אותי לא מוכן."

בדיוק אז, צלצל הפעמון שוב. בזמן שהילדים צעדו מקוצרי נשימה חזרה לכיתתם, איצי שמע מישהו אומר, "יעקב קהת, האם אתה קרוי על שם סבא שלך? אבא שלי סיפר לי אודותיו לפני כמה ימים, כמה הרבה הוא עשה עבור כלל ישראל ואיך הוא פעם גם טס לווינגטון בכדי לשכנע את הממשל לא לגייס את בחורי הישיבות לצבא ארה"ב!"

איצי היה כל כך תפוס במחשבותיו כך שלא הבחין בעובדה שהפסיק לפסוע לכיוון כיתתו. לפתע שמע את קולו של המלמד.

”איצי, הכל בסדר?” שאל הרב קפלן. ”אתה לא נראה כרגיל”.

”את האמת, הרב” לחש איצי, ”אני מאד מתבייש. אני חשבתי שאני ילד חכם. ואני יודע שצריך לאהוב כל יהודי והכל, אבל כשראיתי איך הילד החדש היה לבוש ואחר כך שמעתי את השם שלו ואת המבטא המצחיק שלו, הייתי בטוח שאני לא יאהב אותו. אבל אז התחלתי להכיר אותו וראיתי שהוא פשוט מוצלח! הוא סופר חברותי, מגיע ממשפחה מיוחדת, ותופס את הצלחת המעופפת יותר טוב מכל אחד אחר שאני מכיר! אני לא מאמין על עצמי שכך טעיתי! ועוד חשבתי את עצמי לחכם...”

הרב קפלן חייך תוך כדי הנחת ידו על כתפו של איצי. ”איצי, אתה עדיין חכם! אתה פשוט עשית טעות שגם התורה אומרת שאפילו האנשים החכמים ביותר, דייני הסנהדרין, עלולים להיכשל בה.

ולכן בפרשת השבוע, השם מזהיר את הדיינים לשפוט את האנשים באופן מדויק. כי אפילו האנשים האינטליגנטים ביותר עלולים להיתפס בטעות של שפיטת אנשים על פי ראות עיניהם ממבט ראשון על פי מראם ולבושם.

”ועל כן התורה אומרת לנו: ”עצרו! התעלמו מהחיצוניות והביטו בפנימיות של האדם! הביטו במעלות וראו מה באמת קיים בו!” הרב אביגדור מילר אומר שכאשר אדם מביט ביהודי אחר, הדבר הראשון שעליו לעשות הוא לא לנחש מי הוא ולנסות לפענחו, אלא לחפש בו את מעלותיו ומידותיו הטובות ולומר, ”אה, איזה יהודי מיוחד” כי בכל יהודי יש משהו מיוחד!

”ואפילו אם הדבר היחיד שאפשר לראות הוא שהוא חובש כיפה לראשו, המחשבה הראשונה צריכה להיות ”כל ישראל אחים, הוא כמו אח שלי!” ויש להתרגש ממנו.

איצי היה מהורהר לרגע, ואז חייך ואמר ”תודה הרב, אני חושב שלעולם לא אביט על יהודי בצורה בה הסתכלתי עד כה אלא אחפש ובעזרת השם אצליח למצוא את מעלותיו הייחודיות מיד!”

בברכת בריאות ושבט שלום!